

Radivoj Rehar:

Lilija in čebela.

Priletela je čebela
k liliji na vrtni gredi,
dober dan ji je želela,
ji na belo krilo sela
in ji to je govorila:

»Ko sem davi v coetnem polju
med po rdečem traku brala,
se je deklica prelepa
po stezici * prispelujala,
10 je rekla, 'to dejala:
— 'I am na sknj vrtni gredi
niliā mi coete bela,
TJO utrgala bom drem,
jo v oltar k Mariji dela.

Tam dehti naj in naj coeie,
zame naj Devico prosi,
da bo izpolnila želje,
ki srce jih moje nosi. —
To je rekla, to dejala,
dalje v polje odbežala.z

Zadrhteli listi beli,
duša ji je zadrhtela,
ko to vest čebele drobne
čula lilija je bela.
Ali ni se užalostila,
iole je odgooočila:

«00 prebèli mōn 'hsti,
1 so prēcīšti uonji moji,
da '01 soetu v 'cašt cvečela.
^Ce me utrga, 'izpolniša
bo le '0, 'kar si 'želela
'davno 'ze 'je duša moja...

zZdrava mi, kraljica vrta!
Ko boš pred Devico stala,
prosi jo, naj bi še mene
njena milost obsijala ...«
odrnila je čebela,
dalje D polje odletela ...